

Mítiques vetllades d'Intervelòdroms

Enguany es complixen 60 anys de la primera edició d'una competició que va despertar gran expectació entre l'afició de les Terres de l'Ebre

Este mes de juliol es compliran 60 anys de la disputa del primer Torneig Intervelòdroms organitzat per la Federació Catalana de Ciclisme. En la primera edició amb competicions del 17 de juliol al 18 de setembre, van intervenir-hi sis equips, els representants dels velòdroms de Mostajo de Barcelona, Igualada, Lleida, Mataró, el Vendrell i Tortosa, i va finalitzar amb la victòria del conjunt del Maresme. Va ser l'inici d'una competició, que a les Terres de l'Ebre va despertar molta expectació. Les vetllades al velòdrom de Tortosa eren seguides per una gran quantitat d'aficionats, molts desplaçats de diferents poblacions, sobretot del Baix Ebre i Montsià, per a presenciar un gran espectacle ciclista.

Les tres primeres edicions van tindre només equips representants de velòdroms catalans com a protagonistes, i en la segona edició del 1961, va arribar el primer triomf del combinat tortosí. Va començar el 10 de juny i va finalitzar el 17 de setembre, hi van participar set velòdroms, els mateixos de la primera edició, als quals es va afegir com a novetat el de Vilafranca. La victòria va ser per a l'equip de la Penya Ciclista Baix Ebre Ja Arribarem, que en l'última i decisiva confrontació va superar en un velòdrom tortosí ple de gom a gom al Vendrell, el seu rival més directe. Es disputaven les proves de velocitat individual i per equips de tres ciclistes, quilòmetre, eliminació a 23 voltes, americana de 60 minuts i puntuació. L'equip tortosí el formaven els

Mític equip campió el 1965, amb Muñoz, De la Cruz, Cid, Cluró, Puchades, Vicente, Saura, Mas i el president Paco Fuentes.

germans reusencs Julià, Teodoro Muñoz, Delfin Ferré, Pascual Fandos, Joaquín Cid, Alfred Esmatges, José Javier Gil i Durán.

En la tercera edició del 1962, l'any de la mort del mític ciclista ampostí José Dámaso, conegut com Dámaso II, es va imposar l'equip de Lleida, i l'any següent va representar un fracàs, amb cinc equips participants com l'any anterior, retirades i el punt i final de la competició.

■ Nou format estatal

El 1965 la Federació Espanyola de Ciclisme va implantar el torneig a nivell estatal per a fomentar el ciclisme en pista i posar a punt els ci-

clistes de cara al Campionat Mundial de Ciclisme en Pista que s'havia de celebrar al Velòdrom d'Anoeta de Donosti, adoptant el nom de Torneo Nacional Intervelòdroms.

Es va recuperar puntualment el Torneig Intervelòdroms a Catalunya com a fase regional i prèvia al torneig nacional. Es va disputar de l'11 d'abril a l'11 de maig amb quatre pistes: Barcelona-Mataró al Velòdrom de Mataró, Igualada, Lleida i Tortosa. Es va imposar Tortosa amb un equip de llegenda format per Teodoro Muñoz, Faustino Vicente, Miguel Mas, German Puchades, Juan Siuró, Joaquín Marín, José Saura i José De la Cruz

La primera edició nacional es va celebrar del 26 de juny al 26 de setembre amb Balears al Velòdrom de Tirador, Lleida, Madrid al Palacio de Deportes, Mataró i Tortosa. Es va imposar Balears. La segona edició es va disputar fins a setembre de 1966 amb Igualada, Lleida, Mataró, Donosti al Velòdrom d'Anoeta, Tomelloso i Tortosa. Es va imposar l'equip de Mataró. El torneig va ser cancel·lat després de dos edicions i no es va reprendre fins a 1970.

■ Últim intent

El 1970 la Federació Espanyola va reinstaurar el torneig amb el ma-

teix format de competició de lliga a doble volta. Aquesta tercera edició es va disputar del 5 de juliol al 20 de setembre amb sis participants: Balears al Velòdrom del Tirador, Igualada, Lleida, Madrid, Mataró i Tortosa. Es va imposar l'equip d'Igualada. La quarta edició es va córrer del 18 d'abril al 21 de juliol de 1971 amb vuit participants: Igualada, Lleida, Madrid, Mataró, Palma al Velòdrom de Tirador, Villafranca, Santa Maria, El Tiemblo d'Àvila i Tortosa. L'equip d'Igualada va repetir el triomf de l'edició passada. Del 7 de juliol al 12 d'agost de 1973, es va disputar una última edició en què només van participar quatre pistes: Lleida, Mataró, Tortosa i Vila-seca. Com que tots els participants van ser catalans va poder ser una última edició del torneig nacional o una reedició del torneig d'àmbit català, semblant a l'organitzat en els anys 60. Es va imposar Mataró. Per part tortosina van competir Joaquín Cid Monllau, Francisco Balart, els tivenxans Piñol i Barberà, i els ampostins Miravete, Pardiñez i Mulet. Després del torneig de 1973 la competició amateur va desaparèixer.

Posteriorment este format de competició s'ha reprès en multitud d'ocasions amb el mateix nom, a nivell autonòmic i per categories de ciclisme de base, però sense la repercussió ni la passió que va despertar sobretot a les Terres de l'Ebre, l'antic format, on al velòdrom de Tortosa es van viure vetllades històriques.